

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Giảng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 08/02/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1153

“TU HỌC PHẬT PHÁP CẦN PHẢI CÓ SỰ THỪA”

Đây là vấn đề rất quan trọng với người tu học Phật pháp, nếu chúng ta không có sự thừa chúng ta sẽ không có phương hướng rõ ràng. Hoà Thượng Tịnh Không chính là tấm gương sự thừa rõ nét cho chúng ta. Từ khi theo học với Lão sư Lý Bình Nam, Ngài cả đời học và làm theo lời Thầy. Lão sư Lý Bình Nam là học trò của Tổ sư Ấn Quang, tổ sư thứ 13 của pháp môn Tịnh Độ. Lão sư Lý Bình Nam và Hoà Thượng Tịnh Không hơn 90 tuổi vãng sanh, các Ngài đã có hơn 60 năm tu học Phật pháp, chuyên tu, chuyên hoằng Phật pháp. Các Ngài là vị Thầy là tấm gương sự thừa cho chúng ta. Tổ sư Ấn Quang truyền thừa cho Lão sư Lý Bình Nam, Lão sư Lý Bình Nam truyền thừa cho Hoà Thượng Tịnh Không. Chúng ta học theo Hoà Thượng, đời chúng ta là đời sự thừa thứ tư.

Ông bà ngoại, bà nội tôi ăn chay trường, niệm Phật, từ nhỏ tôi ăn chay, niệm Phật theo ông bà. Trước đây, tôi không đọc Kinh sách hay nghe vị Thầy nào giảng cho đến khi tình cờ dịch đĩa Hoà Thượng. Khi tôi đi dạy lớp Hán Ngữ ở Vũng Tàu, sư bà nhập rất nhiều Kinh sách, tôi thấy có bộ đĩa giảng bằng tiếng Bắc Kinh nên tôi mang về nghe. Khi đó tôi chỉ hiểu được hơn 30% nhưng tôi nhận thấy những đạo lý Hoà Thượng giảng vô cùng hay. Tôi phát tâm dịch đĩa ra để mọi người cùng nghe. Ban đầu tôi dịch và viết ra vở, tôi đã viết hơn mười cuốn sổ dày. Tôi chỉ nghe, dịch đĩa của Hoà Thượng và một số học trò của Hoà Thượng như Thầy Chung Mao Sâm, Thầy Trần, Thầy Thái. Rất nhiều người đến nhờ tôi dịch đĩa của những vị khác giảng thì tôi từ chối vì tôi chỉ hiểu được lời của Hoà Thượng nói. Đây là sự may mắn của tôi vì tôi không bị ảnh hưởng bởi dòng tư tưởng khác. Nếu có thêm dòng tư tưởng khác thì tôi sẽ có sự so sánh đây chính là sự truyền thừa. Nhà Phật gọi sự truyền thừa này là sự đạo. Sự đạo là sự truyền thừa, tiếp nối theo một mạch.

Nhiều vị Thầy dạy học trò pháp môn Tịnh Độ nhưng Thầy tu pháp môn khác. Có vị Thầy nói, vì nhiều người thích học niệm Phật nên vị đó dạy pháp môn niệm Phật. Vị Thầy đó không

chuyên tâm với pháp môn Tịnh Độ, hoài nghi về thế giới Tây Phương Cực Lạc vậy thì học trò rất khó có được thành tựu viên mãn. Chúng ta tu học pháp môn Thiên Tông, pháp môn Mật Tông hay pháp môn Tịnh Độ thì chúng ta phải có sự truyền thừa của các vị Thầy chuyên tu pháp môn đó. Chúng ta được học pháp môn Tịnh Độ được truyền thừa từ ba đời một cách liên mạch, nhất quán. Chúng ta có đang chuyên nhất theo pháp môn Tịnh Độ hay chúng ta vẫn đang lan man, xen tạp.

Hoà Thượng nhắc đến một vị Giáo sư khảo cổ học rất nổi tiếng tên là Nghiêm Nhất Bình, ông nói, Phật pháp không đáng tin, đầy những mâu thuẫn. Ông đọc “**Kinh Kim Cang**” nhưng trong Kinh lúc nói có, lúc nói không: “**Sắc tức thì không, không tức thì sắc**”. Một Giáo sư nổi tiếng cũng không thể hiểu về Phật pháp. Các nhà khoa học đã chứng minh khi các nguyên tử chuyển động với tốc độ ánh sáng thì nó sẽ bằng không. Vật chất không thể tồn tại vĩnh viễn. Khi tôi dạy ở Vũng Tàu, khi tôi lên núi Thị Giải, tôi bám vào đá thì thấy đá tan thành cát, cát sẽ dần phân huỷ thành bụi. Tất cả sẽ trở về không, từ không rồi sẽ trở thành có.

Nếu chúng ta học Phật pháp mà chúng ta gặp những người như này thì chúng ta sẽ mất đi niềm tin với Phật pháp, đối với pháp môn Tịnh Độ niềm tin sẽ còn dễ mất đi hơn. Chúng ta học Phật pháp chúng ta phải cẩn trọng khi tiếp cận với các vị Thầy, những người bạn đồng tu.

Hòa Thượng nói: “**Khi chúng ta có sự thừa thì chúng ta chỉ tin tưởng, chỉ theo một vị Thầy, bất cứ việc gì chúng ta cũng hướng đến Thầy học hỏi, nhất định không nghe theo lời người khác**”. Chúng ta rất dễ dàng nghe theo lời của người khác. Chúng ta gặp được Thầy tốt, bạn lành đều do nhân duyên, phước đức. Chúng ta phải rất chân thành, cung kính thì chúng ta mới có được nhân duyên, phước đức này. Nhà Phật nói: “**Phải là thiện căn, phước đức sâu dày**”.

Khi tôi đi học chữ Hán, tôi luôn xếp cuối lớp. Sau này, khi họp lớp, mọi người đều rất ngạc nhiên khi biết tôi làm được trang web, có nhiều bản dịch Phật pháp như vậy. Bạn của tôi khi ra trường đều làm ở những vị trí lương cao, có địa vị. Tôi gặp được đĩa của Hòa Thượng là do phước báu, nhân duyên. Khi Sư bà mời tôi đi dạy, cuộc sống của tôi vô cùng khó khăn, thiếu thốn, Sư bà mời tôi đi dạy nhưng Sư bà nói không có tiền để trả cho tôi. Tôi nói, con phát tâm dạy, có tiền hay không có tiền con cũng dạy như vậy. Nhờ sự chân thành đó tôi có nhân duyên đến thiền đường đó dạy học và gặp được đĩa của Hòa Thượng. Khi tôi đi dạy, tôi nhận thấy chỉ những người có tâm chân thành mới có thể có được nhân duyên tốt. Tổ Ấn Quang dạy: “**Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm**”. Lòng chân thành chuyển được phàm tâm. Chúng ta gặp được Thầy tốt bạn lành không phải do mối quan hệ mà đều do tâm chân thành.

Tôi dịch đĩa Hoà Thượng nhiều nhưng tôi chưa gặp Ngài lần nào. Khi tôi đến Luân-đôn tham gia một pháp hội của Hoà Thượng, sau đó di chuyển đến xứ Wales tham gia pháp hội của Hòa Thượng, tôi viết một tờ giấy đưa cho một vị Thị giả là tôi đã dịch Kinh Vô Lượng Thọ, Kinh Thập thiện, Hoa Nghiêm Áo Chi của Hoà Thượng giảng, tôi muốn gặp Hoà Thượng để đánh lễ Hoà Thượng. Khi tôi trở về Luân-đôn, vị thị giả gọi điện cho tôi, họ đã sắp xếp cho tôi được gặp Hoà Thượng vào Chủ nhật. Chủ nhật tôi có buổi giảng ở chùa Liên Sơn, mọi người nói chùa đó chỉ có hơn 30 Phật tử, mọi người khuyên tôi nên đi gặp Hoà Thượng. Tôi hỏi người thị giả có thể sắp xếp cho tôi gặp

chắc vãng sanh thì chúng ta mới có được phẩm vị hạ phẩm thượng sanh, chúng ta có 50% chắc vãng sanh thì chúng ta mới có được phẩm vị trung phẩm thượng sanh. Đời này chúng ta rất may mắn được học những lời rất thiết thực của Hòa Thượng!

Khi tôi hỏi mọi người trong đạo tràng có muốn vãng sanh không thì có rất nhiều người giơ tay. Tôi nói: *“Chúng ta mong muốn vãng sanh là đúng nhưng chúng ta xem lại khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta có đủ tư cách vãng sanh không? Nếu tâm cảnh như chúng ta mà vãng sanh thì thế giới Tây Phương Cực Lạc chứa tội phạm!”*. Bản thân tôi vãng sanh thì thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng chứa tội phạm, tôi vẫn còn đầy đủ *“tham, sân, si, mạn”*, *“danh vọng lợi dưỡng”*, hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*. Hàng ngày, tôi vẫn còn tâm phân biệt, chấp trước món nào tôi thích và không thích ăn. Chúng ta vẫn phân biệt chấp trước thì chúng ta không thể một lòng chuyên niệm. Chúng ta nghe những lời nhắc nhở của Hòa Thượng thì chúng ta nên cảm thấy hoan hỷ vì trong **“Đệ Tử Quy”** dạy chúng ta: **“Nghe khen sợ, nghe lỗi vui. Người hiền lương, dân gần gũi”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phản tỉnh xem chúng ta có đang ngoài tâm cầu pháp hay không? Chúng ta ngoài tâm cầu pháp thì chúng ta là ngoại đạo. Người ngoại đạo tuy họ học Phật, quy y, thọ giới nhưng họ ngoài tâm cầu pháp, họ không hiểu rõ được nghĩa lý của Kinh giáo, mỗi niệm của họ đều bị ngoại cảnh ảnh hưởng. Phật pháp là nội học, chúng ta phải chân thật làm!”**. Chúng ta không từ nơi tâm mà học Phật thì chúng ta là ngoại đạo. Nhiều người học Phật không hiểu tổng nguyên lý, tổng nguyên tác của Kinh điển.

Khi giảng **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có đủ can đảm suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” không?”**. Khi mới dịch câu này, tôi nghĩ việc đơn giản như vậy thì sao chúng ta phải **“can đảm”** mới làm được nhưng chúng ta muốn làm được điều này cũng không đơn giản. Một số người cho rằng người niệm Phật phải học thuộc **“Kinh Vô**

Lượng Thọ” nếu họ chỉ niệm Phật thì sẽ không có hiệu quả. Tập khí của chúng ta quá nhiều nếu chúng ta chỉ niệm Phật thì chúng ta dễ buồn ngủ nên chúng ta có thể tụng Kinh, đi Kinh hành để tránh buồn ngủ. Pháp môn Tịnh Độ dạy chúng ta: **“Một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng, không hoài nghi, không gián đoạn!”**. Có người vẫn hỏi tôi, vậy thì họ có phải trì chú vãng sanh, trì chú Đại Bi không!

Hòa Thượng nói: **“Nội học là chúng ta khởi tu từ nơi tâm. Nội là năng biến, năng hiện. Bên ngoài là sở hiện, sở biến. Năng biến, năng hiện là thật. Sở biến, sở hiện là giả”**. “Năng biến năng hiện” là giống như Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: **“Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp”**. Cái “năng biến, năng hiện” trong tự tánh trong chúng ta là thật. Điều gì xuất phát từ nội tâm thì đó là thật. Điều gì xuất phát từ ngoài tâm là giả.

Hòa Thượng nói: **“Do đây có thể biết, Phật pháp là từ ở bên trong mà cầu. Chúng ta phải kiểm soát, yêu cầu ở nơi chính mình không cầu ở người! Đây là chỗ thù thắng của Phật pháp. Phương pháp nội chứng là phương pháp trực tiếp, thẳng tắp”**. Ngày ngày chúng ta phải kiểm soát tâm của chính mình. Hàng ngày, chúng ta khởi tâm “*hy sinh phụng hiến*” hay tâm “*tự tư tự lợi*”? Tâm chúng ta đang phiền não, tạp loạn hay chúng ta nhất tâm niệm “**A Di Đà Phật?**”. Chúng ta thường nhìn thấy người khác xen tạp, loạn động mà chúng ta không phản tỉnh chính mình. Chúng ta không phản tỉnh xem chính mình có thật làm hay không. Chúng ta phải “*nội cầu*” là chính chúng ta phải tự kiểm điểm, thật làm. Hòa Thượng ở chùa Phước Hậu đã nói: **“Đừng tu danh tu lợi, đừng tu dục tu tình, đừng tu quanh tu quẹo, đừng tu gian tu dối!”**.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp dạy chúng ta khởi tu, thực chứng từ ở nơi tâm. Chúng ta vẫn không hiểu ý của Phật, không tường tận phương pháp Phật dạy nên trong vô hình chung tư tưởng, tâm hạnh của chúng ta hoàn toàn trái nghịch với lời giáo huấn của Phật”**. Có người muốn hỏi tiêu chuẩn để họ được ở bên cạnh Hoà Thượng tu học, Hòa Thượng nói: **“Người đi bên cạnh tôi chưa chắc có thành tựu! Người thật làm thì mới có thành tựu!”**. Khi mọi người nhìn thấy Hòa Thượng, mọi người chen lấn, xô đẩy để được chụp ảnh cùng Ngài, những người ở bên cạnh Hoà Thượng phải nạt nộ, trấn áp đám đông hỗn loạn. Hòa Thượng từng nói: **“Người đi bên cạnh tôi, nếu không khéo thì sẽ thành La-sát!”**. Ngài A-nan đi theo Đức Phật nhiều năm nhưng Ngài vẫn không thể chứng ngộ. Khi Phật nhập Niết Bàn, Ngài A-nan than khóc nên bị Ngài Ca-Diếp mắng. Hoà Thượng nhắc chúng ta: **“Người thật làm thì mới có thành tựu!”**.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!